



ГАЗЕТА
ВETERANІВ ВІЙНИ

З нами Правда, з нами Справедливість, з нами Чесність і Честь

Третій Тост

2023 рік • ГРУДЕНЬ • № 23-24 (743–744)

ДЕНЬ СИЛЬНИХ, СМІЛИВИХ, НЕЗЛАМНИХ

**Звернення Президента
до Дня Збройних Сил України**



6 ГРУДНЯ. СЬОМА РАНКУ. День Збройних Сил України. День сильних. День сміливих. День незламних. Чоловіків і жінок. Воїнів. Героїв.

Усіх, хто продовжує боронити державу. І всіх, хто віддав своє життя, аби не віддати України. І саме зараз я йду до Стіни їхньої пам'яті. Багато хто знає, де це, багато хто був там. Ну а тим, хто поки не був, варто сходити. Побачити обличчя наших героїв. Зазирнути їм в очі. І просто помовчати. Та в цій тиші подумати. Пригадати. Усвідомити. Порівняти цей ранок і ранок 651 день тому. Як було гучно. І чимало кому було страшно. Але страх програв. І тепер про нас почули всі. Як було важко тоді і як не соромно тепер.

Згадати, що могли втратити й що зберегли. Знаючи, завдяки комусь саме. Заради чого саме. Знаючи, що саме всі ми захищаємо. Захищаємо ми своє. Захищаємо наше.

І сьогодні більшість із нас мають змогу жити й працювати у своїх містах. Ходити по наших вулицях. Не Кірова, до речі, а Грушевського. Так. Уже майже два роки тут блокпости, тут укріплення. І жакі. Але наші і жакі, не чужі шакалі.

Ті, хто наївно вірив, що може бути інакше. Що вистачить трьох днів, що буде по-їхньому. Але в нас є ті, хто довів і доводить: буде по-нашому. Доводить щоденно. Ті, хто б'ється за нашу свободу. На передовій, в окопах, танках, літаках. У всіх родах наших військ, у всіх наших бригадах. На нашому сході, нашому півдні, нашій півночі. По всій нашій Україні. Хто дає бій на фронті й боронить наші мирні регіони.

І зараз я йду по столиці нашої прекрасної держави, а не чиєсь губернії у складі чиєсь імперії. Від Офісу Президента України йду, а не чужого гауляйтера. Попереду у нас – Європейська площа, де наші синьо-жовті прапори, а не триколори. Попереду – Володимирська гірка. На честь нашого

великого князя, а не їхнього дрібно-го царка.

І такі миті навіюють чимало думок, робиш чимало висновків. Пригадуєш, що в нас позаду, і знаєш, що у нас попереду. Позаду – щоденна боротьба за тимчасово окуповані території. Попереду – їх визволення. А як інакше? Це наші землі, це наші люди. Хіба є альтернатива? Ні. Позаду – дев'ять років і 651 день війни. Попереду – перемога. А як інакше? Хіба може бути альтернатива? Всі ми знаємо: ні.

І поруч ось бачимо прекрасний стадіон «Динамо». І колись сюди та на всі стадіони в Україні повернуться вболівальники. Тисячі з яких зараз у лавах ЗСУ. Б'ються за наше. Як усі, хто не дозволив окупанту пройти тут парадом. І тому поруч – пам'ятники нашим. Нашому Черноволу. Нашому Лобановському... Пам'ятники нашим видатним діячам.

І на вулиці трішки холодно, але тепло на душі. І слизько, але знаю: дійдемо. В усіх сенсах. Бо знаю, що йдемо насправді разом. Було важко, але ми вистояли. Зараз непросто, але ми рухаємося. Хоч би як було складно – дійдемо. До наших кордонів, до наших людей. До нашого миру. Миру справедливого. Миру вільного. Всупереч усьому. Разом із вами. І завдяки вам, нашому народу, нашим Збройним Силам України.

Я вітаю всіх вас із професійним святом.

Сьогодні тільки одне слово – «молодці». Тільки одна емоція – вдячність. І тільки одне побажання – перемоги. Командири, будь ласка, бережіть своїх солдатів. Бережіть себе, будьте собою. Я вітаю вас з Днем Збройних Сил України!

І пам'ятаймо: до тих, хто поведився добре, прийде Святий Миколай Чудотворець. До тих, хто поведився нікчемно, прийдуть ЗСУ. Творці справедливості.

Ну що ж... Я майже на місці, за кілька хвилин буде Стіна пам'яті. Стіна пам'яті про наших героїв. Впевнений: для кожного з нас вона буде нагадуванням і служимиме стіною для нашого духу. Стіною, яку не подолають і не проб'ють страх, зневіра, розпач, розбрат, думки опустити руки. Ми міцні. Ми – стіна. Ми стоїмо.

Щоб захистити нашу землю. Щоб захистити наших людей. Щоб здобути перемогу. Слава всім нашим воїнам, слава нашим Збройним Силам!

Слава Україні!

6 грудня 2023 року.

ВІРИМО, ЩО У НОВОМУ РОЦІ ВІДСВЯТКУЄМО ПЕРЕМОГУ

**ШАНОВНІ ВETERANІ ВІЙНИ!
ДОРОГІ УКРАЇНЦІ!**

Минув ще один важкий військовий рік, рік безповоротних втрат, рік надій на перемогу і мир.

Новий 2024 рік переступає через поріг наших домівок. Хочеться щиро побажати всім нам, щоб усе страхітливе, руйнівне і спопеляюче залишилося у минулому, а у серцях і душах не згасав вогник надії і віри. Віри у кращі дні.

35 років тому ми були об'єднані мрією закінчення нашої війни, та нині вдруге зустрічаємо Новорічні та Різдвяні свята в умовах повномасштабної збройної російської агресії проти України, вдесьте – в умовах гібридної війни. Десятий рік поспіль ми всі, в силу своїх можливостей, вміння, здоров'я та навичок, стоїмо на захисті територіальної цілісності Батьківщини.

Ветерани Афганської війни, члени їхніх родин вкотре новорічні свята зустрічають в рядах Сил оборони України – в якості бійців, інструкторів, військових радників і консультантів, медиків.

За цей подвиг не стільки вітаємо нині, скільки вклоняємось зі словами вдячності та шани.

Рік, що минає, став ще одним роком активної благодійної діяльності наших ветеранських організацій.

Ветерани-«афганці» стали основою забезпечення громадського порядку, наші організації стали центрами волонтерської діяльності територіальних громад.

Сотні волонтерських поїздок з гуманітарним вантажем у зону бойових дій до військових і цивільного населення, допомога нужденним за місцем проживання, підтримка ветеранів війни і молодих учасників бойових дій – все це щоденна робота ветеранів-«афганців», щоденна робота усіх нас.

Оскаженілий ворог не зупиняється, кидає у вогонь



війни все нові й нові сотні тисяч життів своїх найманців. Але вже з перших днів вторгнення агресора всім у світі було зрозуміло те, що ворог зробив фатальні стратегічні політичні і військові помилки, встав на шлях ганебної поразки і державного самознищення.

Минулий рік об'єднав наше і світове суспільство в гострому бажанні нанести агресору нищівну поразку і посадити його керівництво на лаву підсудних за здійснені злочини.

Ми віримо у справедливість і робимо все, від нас залежне, для наближення Перемоги!

Вітаю вас з Новим 2024 роком! У цьому високосному році у календарі передбачений один додатковий день. Ми сподіваємось на те, що цього дня, в цьому році ми всі разом відсвяткуємо довгоочікувану Перемогу!

**Сергій ЧЕРВОНОПІСЬКИЙ,
голова УСВА.**

В організаціях УСВА

ТУРБОТА І ПІДТРИМКА



Всебічна підтримка населення Рівненської міської територіальної громади – основне завдання Комплексної соціальної програми «Турбота» впродовж 2021–2023 років. Незважаючи на всі негаразди, заходи програми були реалізовані.

У 2023 році, як і в попередні роки, міською владою виконано зобов'язання щодо надання підтримки членам Рівненської міської організації УСВА, сім'ям загиблих, особам з інвалідністю внаслідок війни в Афганістані. Впродовж року проведено різних видів виплат на 405,9 тис. грн, а саме:

– щомісячні виплати 11 членам сімей (одному з батьків і вдовам) учасників бойових дій, які загинули в Афганістані, в розмірі 800 грн та 2 особам з інвалідністю внаслідок війни І групи – щомісяця в розмірі 2093 грн;

– одноразові виплати до відзначення Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав 11 членам сімей (одному з батьків і вдовам) учасників бойових дій, які загинули в Афганістані, в розмірі 10000 грн; 85 особам з числа членів сімей (вдови або на неповнолітніх дітей) померлих учасників бойових дій на території інших держав – у розмірі 500 грн; 142 особам з інвалідністю внаслідок війни у розмірі 500 грн.

Особливо приємно відзначити, що члени РМО УСВА, які є особами з інвалідністю внаслідок війни, стали щорічними переможцями на отримання стипендії міського голови, що призначаються соціально активним мешканцям громади з інвалідністю за участь в суспільному житті громади, за досягнення в соціальній, громадській, культурній, спортивній діяльності.

Стипендії призначаються розпорядженням міського голови терміном на один календарний рік і виплачуються щомісяця в розмірі 1000 грн. За період з 2012 року (моменту їх впровадження) 12 членів РМО УСВА отримували стипендії. Не стане виключенням і наступний, рік: один із стипендіатів – член організації.

Складності бюджетування в період дії воєнного стану, звісно, вплинули на можливість реалізації всіх планів і задумів РМО УСВА, однак, завдячуючи підтримці міської влади та кропіткій роботі працівників Департаменту соціальної політики Рівненсь-

кої міської ради наша організація отримує кошти на підтримку статутної діяльності.

Події, які відбуваються в Україні, зумовили збільшення чисельності громадян, які звертаються з питань соціального захисту та соціального забезпечення. Одним із шляхів вирішення проблем мешканців громади в 2024–2026 роках стане реалізація затвердженої 23 листопада рішенням Рівненської міської ради оновленої міської соціальної програми «Турбота», в якій збережені всі напрямки діяльності та позитивні результати багаторічної роботи, а також втілені нові ініціативи громадськості.

**Сергій ЗІНИЧ,
голова РМО, РОО УСВА.**

Про те, як піклуються про ветеранів-«афганців» у Дніпрі, читайте на 2-й стор.

25 грудня 2023 року



КИЇВ



ЗАПОРІЖЖЯ

Солдати Перемоги

ЗАХИЩАЄ ЗЕМЛЮ, ЯКА СТАЛА РІДНОЮ

Узбек з Ферганської долини захищає Україну. Час розпорядився так, що ветеран-«афганець» знов одягнув військову форму.

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ військового автомобільного училища у 1984 році в Прикарпатській військовій окрузі потрапив служити Таваккалжон Парпів. Вже наступного року одружився з самбірчанкою Ольгою, яка народила йому троє дітей: двох доньок і сина, у яких вже свої сім'ї. Вони подарували йому з дружиною чотирьох онуків і одну онучку.

З 1986 року служив у Афганістані. Звідти повернувся у званні капітана, пробув там 2,5 роки до виведення військ 15 лютого 1989 року. Сьогодні говорить: "Тієї війни, як і теперішньої російсько-української, не повинно було бути. Тоді неправильно було йти туди воювати. Подібно, як і те, що нині робить путін, який випустив навіть зеків з в'язниць з умовою, що вони вбиватимуть українців."

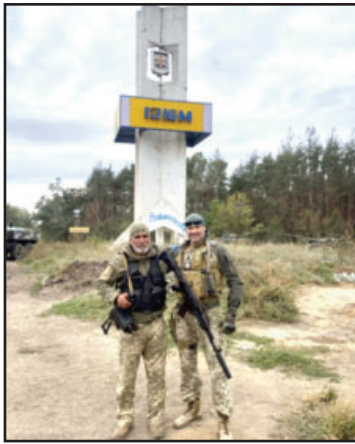
Таваккал – уродженець Узбекистану. Його рідна земля – Ферганська долина. Ці терени – справжня перлина, де теплий клімат, все швидко досягає; персики зривають тоді, коли на Львівщині дерева лише починають цвісти. Він – мусульманин. Батьки не були дотичні до військової справи: тато – водій, а мати все життя пропрацювала в колгоспі. У їхній сім'ї було шестеро дітей – четверо братів і дві сестри. Лише Таваккал став військовим. Жодного разу не пошкодував про це, як і про те, що стільки років живе в Україні, яка стала для нього другою батьківщиною.

У 1990–1993 рр. вчився у військової академії. Після розвалу Союзу повернувся в Узбекистан. Пройшов військовий шлях від рядового до полковника запасу. Остання посада – заступник командувача ВПС і ППО Республіки Узбекистан.

Час розпорядився так, що знову одягнув військову форму, коли розпочалася російсько-українська війна. Не може спокійно дивитися на те, що відбувається з Україною та творить російський окупант. Побував на теренах Полтавщини, Сумщини, Київщини, де руїни. Це ще більше вразило і налаштувало до боротьби. Ще у 2014 році він порвав стосунки з російськими друзями, не погоджуючись з тим, що вони обстоювали «руський мір».

Два роки тому започаткував бізнес, маючи досвід роботи на Самбірській птахофабриці, де ще до початку повномасштабної війни працював. У селі Викоти у нього є ферма. Крім поголів'я з 60 овець, також вирощує курей, гусей, качок; утримує бичка, телятко.

Говорить: років п'ять тому передчував, що в Україні погіршиться ситуація. Поштовхом до змін стала пандемія. Взявся господарювати на тещиному обійсті та обробляти її земельний пай. Тепер орендує ще й землю тамтешніх жителів. Минулого року зібрав 2 тонни картоплі. Взимку



15 овець продав другові з Німеччини. Господарство приносить йому велике задоволення, але у зв'язку з війною змушений був винайняти працівників, які зараз доглядають за живністю.

Дуже любить, особливо навесні та влітку, вслухатися у спів птахів, споглядати навколишню красу, але, на жаль, цю гармонію порушила війна. Як вона закінчиться, планує звести нову ферму. Шкодує, що не має куди збувати вовну, тож її утилізує.

З перших днів повномасштабної війни Таваккал Карабаєвич пішов добровольцем захищати цілісність України. Нині він – началь-

ник штабу військової частини, окремого батальйону окремої бригади ТРО, яка з жовтня 2022 року дислокується біля Куп'янська і веде оборонні бої. Під його командуванням проходили службу сини «афганців», які говорять про Таваккала Карабаєвича як грамотного, розумного і безстрашного командира, котрий піклується про своїх підопічних. Любить повторювати, що у кожної людини – свій шлях. Якщо створив сім'ю – вона має бути єдиним цілим. Чоловік повинен забезпечувати сім'ю за рахунок чесної праці. Під лежачий камінь вода не тече. А ще він не терпить байдужих. Говорить: війна – спільний біль. Маємо бути стійкими й витривалими. Завжди треба йти лише вперед.

Наш герой – оптиміст і надзвичайно працьовита людина. Не уявляє себе диваним аналітиком; сам дисциплінований і цього вимагає від інших. Нині ж треба об'єднатися і протистояти ворогу, якого ми не звали. Хто до нас з хлібом – того радо приймемо, а хто зі зброєю – того зречемося. Таваккал своїм життям доводить: можна і варто бути щасливим, якщо ти за справедливість, порядність, і в твоєму серці любов до тієї землі, де живеш і ростуть твої діти й онуки.

Іван ВАЧИНІЧ.



І ДОСВІД, І ЗНАННЯ, І ВМІННЯ

Георгій Хица – мешканець села Рачин, що на Дубенщині Рівненської області, учасник бойових дій в Афганістані, лікар-анестезіолог, а нині військово-службовець Збройних Сил України.



В АФГАНІСТАНІ служив порівняно недовго – близько п'яти місяців. Службу ніс в інфекційному відділенні госпіталю у Шинданді. Військовий досвід допоміг у виборі професії: вступив до медичного вишу, здобув освіту за кваліфікацією лікар-анестезіолог. Певний час працював за фахом, потім знайшов більш оплачувану роботу.

Георгій пригадує, що торік під час пам'ятних заходів з нагоди чергової річниці виведення радянських військ з Афганістану в повітрі пахло війною: «Я знав, що війна скоро почнеться, як і знав те, що не залишусь осторонь. Тому записався до батальйону тероборони. Призвали мене до лав ЗСУ в квітні 2022 року». Нині несе службу в одній з місцевих військових частин на посаді старшого бойового медика.

«Якщо не ми, то хто? У нас є досвід, знання і вміння. Ми, «афганці», хочемо і можемо захищати Україну, – говорить Георгій. – Знаю, що Україна перемає, а моя найбільша мрія – побачити Парад Перемоги на Хрещатику».

Як повідомляє Криворізька окрема бригада територіальної оборони, головний сержант Юрій Мельник на псевдо «Миколайович» у перші дні широкомасштабної агресії російської федерації проти України пішов захищати Батьківщину. Волею долі потрапив до одного з підрозділів Сил територіальної оборони ЗС України. За час служби зі своїм підрозділом виконував бойові завдання на Херсонщині, Дніпропетровщині та Донецчині.

ВЕСТИ ЛЮДЕЙ ЗА СОБОЮ

ПОНАД ТРИДЦЯТЬ РОКІВ тому відбулась перша зустріч Юрія з військом. Тоді він потрапив до Афганістану.

– Це була зовсім інша війна. Інтенсивність, завдання, місцевість, методи ведення бойових дій – все було іншим, – пригадує головний сержант. – А тепер нам вже доводиться захищати свою рідну землю.

Юрій каже, що за ці роки багато чого змінилось у військовій справі. Дечому довелося переучуватись, а про щось взагалі забути. Проте є моменти, які залишаються незмінними, і тут досвід служби в лавах радянської армії стає у пригоді.

– Найголовніше завдання сержанта – забезпечити навчальність та добробут підлеглого особового складу. Сержант повинен вести за собою людей. Завжди власним прикладом показує, що і як потрібно робити, – розповідає Юрій про методи роботи з особовим складом підрозділу. – Гасло сер-

жанта: «Слідуй за мною, роби як я». Я так само вчиняв і під час служби в Афганістані.

З особливою теплою згадує, як торік у листопаді їхній підрозділ зайшов до одного з населених пунктів Херсонщини, який за кілька днів було звільнено від російських військ. Шістьдесят відсотків помешкань було зруйновано.

– Місцеві мешканці, незважаючи на їхнє скрутне становище, всіма силами намагалися нам допомогти. Пекли хліб, варили борщі, – пригадує Юрій Мельник. – Коли наш підрозділ рушив далі, все село вийшло нас проводжати. Цей момент вразив мене до глибини душі...

Після неминучої Перемоги України планує повернутися до своєї улюбленої справи – роботи в багатій майстерні, адже сидіти без діла не звик.

Підготувала
Юлія ЛАПОЧКІНА.



Зброя Перемоги

НОВІ ЗРАЗКИ «ОКОПНОЇ РЕБ»

В умовах сучасної війни, високої інтенсивності застосування ворожих БПЛА, авіації, ракетного озброєння роль роботи фахівців РЕБ важко переоцінити. Нашим воїнам на передових позиціях конче необхідний надійний захист від зграй російських безпілотноїків. Йдеться про сучасні розробки комплексів так званих окопних РЕБ.

ЯК ПОВІДОМИВ АрміяInform заступник міністра оборони України генерал-лейтенант Іван Гаврилюк, оборонне відомство спільно з Генеральним штабом Збройних Сил України завершило тестування тактичних засобів радіо-перешкод баражуючим боеприпасам і FPV-дронам, розроблених вітчизняними підприємствами, які підтвердили свої тактико-технічні характеристики в умовах застосування, наближених до бойових. Нині ці засоби рекомендовані до проведення кодифікації та реєстрації як штатно-табельних предметів постачання з метою подальшого постачання до Збройних Сил України. Найближчим часом планується провести тестування низки тактичних засобів радіоелектронної боротьби з БПЛА та засобів виявлення БПЛА.

Серед систем, які нещодавно були допущені до експлуатації Міністерством оборони України, комплекс радіоелектронної боротьби, який використовується для боротьби з усіма типами ворожих БПЛА, здатен подавляти сигнали управління, передачі даних супут-

никової навігації GPS, ГЛОНАСС, Galileo і Beidou, а також створювати множину фальшивих сигналів. Комплекс має пасивну систему виявлення й пеленгації безпілотноїків.

Наразі ще два зразки вітчизняних систем «окопної РЕБ» проходять кодифікацію в оборонному відомстві. Йдеться про комплекс, який протидіятиме російським «Ланцетам», і комплекс, що захищатиме від ворожих FPV-дронів.

Слід нагадати, що Міністерство оборони України суттєво скоротило терміни постачання техніки і зброї в ЗСУ. Пришвидшення стало можливим завдяки змінам до постанови Кабінету Міністрів від 25.02.2015 № 345, що були внесені на засіданні Кабміну 21 листопада цього року з ініціативи міністра оборони України. Відтепер процес постачання нових зразків озброєння та військової техніки скоротиться до 20 днів, хоча цей термін може змінюватися залежно від якості й повноти наданих виробником матеріалів.

Андрій ЗАДУБІННИЙ,
АрміяInform.



Майже 2000 ветеранів і членів їхніх сімей вже отримали кошти для придбання власного житла за чотирма програмами Мінветеранів. Загалом до кінця цього року компенсацію отримають близько 2500 осіб.

КОМПЕНСАЦІЯ НА ПРИДБАННЯ ЖИТЛА

У ДЕРЖАВНОМУ бюджеті на наступний рік на забезпечення житлом ветеранів війни, членів родин загиблих захисників і захисниць закладено 5,75 млрд грн. Мають право на отримання компенсації:

– особи з інвалідністю внаслідок війни першої та другої групи (АТО/ООС, заходи оборони, участь у бойових діях на території інших держав);

– ВПО, які є УБД або особами з інвалідністю внаслідок війни третьої групи (АТО або ООС до 1 червня 2018 р.), рік перебування в базі даних ВПО до 24.02.2022;

– члени сім'ї особи, яка загинула (пропала безвісти), померла внаслідок АТО/ООС, заходів оборони, участі у бойових діях на території інших держав.

ЯК ЗРОБИТИ ОПЕРАЦІЮ БЕЗОПЛАТНО

У рамках співпраці з Національною службою здоров'я України Мінветеранів роз'яснює ветеранам і ветеранкам як за Програмою медичних гарантій можна зробити хірургічну операцію і які цивільні медичні заклади мають договір із Національною службою здоров'я України. Таких лікарень 745 по Україні, зокрема 15 – приватні.

ВЕТЕРАНИ і ветеранки в рамках пакету «Хірургічні операції дорослим та дітям у стаціонарних умовах» можуть розраховувати на такі безоплатні послуги:

- лабораторні дослідження (зокрема: аналізи крові, рівень цукру, аналіз сечі, тестування на гепатити, дослідження спинномозкової рідини та інші);
- інструментальні обстеження (зокрема: ЕКГ, УЗД, КТ, МРТ, рентген та інші);
- хірургічні операції;
- знеболення на всіх етапах лікування;
- анестезія під час проведення операцій та обстежень;
- забезпечення ліками з Нацпереліку основних лікарських засобів і закуплених через централізовані закупівлі МОЗ;
- послуги реабілітації.

Повний перелік послуг – на

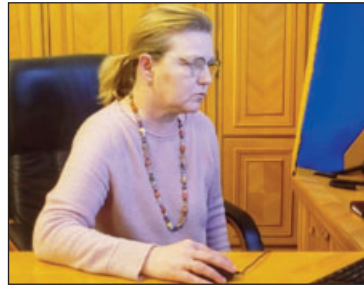
сайті НСЗУ п. 20: <https://contracting.nszu.gov.ua/.../kontr.../vimogirpmg-2023>.

Заклад зобов'язаний надати безоплатну медичну допомогу ветерану, якщо він має направлення сімейного або лікуючого лікаря або його доставила бригада екстреної медичної допомоги, або він звернувся самостійно у невідкладному стані.

Знайти заклад, який проводить безоплатні хірургічні втручання, можна за допомогою інформаційного дашборду за посиланням: <http://surl.li/ecmlw>. У полі фільтрів оберіть область, групу послуг «Хірургічні операції у стаціонарних умовах» та інші критерії.

Якщо заклад вимагає кошти за будь-які послуги або ліки, якими має забезпечити безоплатно, відповідно до договору, треба повідомити головному лікарю або на гарячу лінію НСЗУ – 16-77.

У ПРІОРИТЕТІ – ВЕТЕРАНСЬКА ПОЛІТИКА



Міністр у справах ветеранів Юлія Лапутіна представила народним депутатам України і представникам громадськості звіт про роботу Мінветеранів за 2021–2023 роки і загальне бачення інфраструктури державної ветеранської політики, в основі якої лежить людиноцентричність.

органом центральної виконавчої влади, який практично реалізує державну ветеранську політику. Тому задля її ефективності на місцях потрібна системність – синергія роботи міністерств і відомств, наших міжнародних партнерів і громадськості.

«Приблизно чотири мільйони людей після перемоги України будуть дотичні до ветеранської політики. Тож маємо завчасно готуватися, як на державному рівні, так і на місцевому, гідно зустріти наших захисників і захисниць. Їхні сім'ї, родини полеглих воїнів також потребуватимуть особливої уваги. Робимо все можливе, щоб у цих категорій

осіб були дієві інструменти для комфортної реінтеграції і самореалізації у мирному житті», – зазначила очільниця Мінветеранів.

Юлія Лапутіна також наголосила на важливості пріоритетизації державної ветеранської політики, адже йдеться про відновлення людського потенціалу. І це усвідомлення має бути не лише в керівництві держави, а й там, де вона безпосередньо реалізується – в українських громадах.

«Стійкість людського потенціалу – це запорука безпеки нашої країни. Людям треба надати все, що допоможе їм інтегруватися в економіку, отримати гідну роботу і заробітну плату», – сказала міністр.

РОЗШИРЕНО МОЖЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ ПРОТЕЗУВАННЯ

За ініціативи Міністерства соціальної політики України розширено можливості державної програми протезування для учасників бойових дій. У першу чергу, йдеться про можливість отримати протез підвищеної функціональності без здійснення первинного протезування механічним протезом.

спортом, підійматися в гори і робити багато інших звичних речей. Тож ми зі сторони держави робимо все, аби якісний протез був доступний тим, хто його потребує», – зазначила міністерка соціальної політики Оксана Жолнович.

Серед ключових змін постанови те, що учасники бойових дій зможуть отримувати протези підвищеної функціональності за новітніми технологіями при ампутаціях верхніх кінцівок без необхідності проведення первинного протезування механічним протезом. Головною умовою стане наявність відповідних показань, підтверджених довідкою лікарсько-консультативної комісії

або рішенням військово-лікарської комісії.

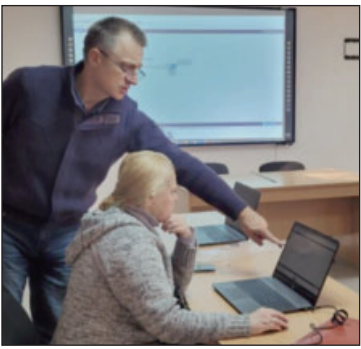
Нагадаємо: протезування в Україні безоплатне. Тобто всі пацієнти, які потребують протезів, можуть отримати їх за кошти державного бюджету за наявності відповідного призначення.

Для отримання протезу пацієнту варто подати документи через соцпрацівника у лікарні, у ЦНАПі чи органи соцзахисту або ж онлайн через електронний кабінет особи з інвалідністю. Після отримання призначення пацієнт має звернутися до протезного підприємства з офіційною заявкою, після чого розпочинається виготовлення протезу.

Актуальне інтерв'ю

НАВЧАЮТЬСЯ НАШІ ЗАХИСНИКИ

Ветерани можуть пройти перекваліфікацію у сфері ІТ і отримати роботу в ЦНАПах



– Ветерани та ветеранки, які пройшли відбір, вже навчаються за запропонованою програмою?

– Проект стартував у жовтні, ми відкрили чотири Центри інновацій та компетенцій «Кібер Дія» у чотирьох регіонах – Києві, Харкові, Львові та Дніпрі. Ці центри стануть осередками підвищення кваліфікації та перекваліфікації ветеранів і ветеранок. Але загалом ми набираємо ветеранів з усіх регіонів країни. Учасники займаються офлайн або онлайн. Навчання в центрах почалося 1 листопада і триватиме два місяці. Потім учасники складають іспити, за рейтингом обираємо 60 ветеранів, які пройдуть стажування у ЦНАПах, а після цього отримають сертифікати на продовження навчання. Ми проводимо опитування серед ветеранів, які напроми підготовки їм були б цікаві надалі. Тож згодом вони можуть піти на курси з англійської мови, кібербезпеки, програмування, відкриття власного бізнесу тощо. Ми організуємо для них додаткові профорієнтаційні сесії із представниками різних ІТ компаній, щоб вони ніби приміряли на себе нові ролі.

– Вам вдалося набрати необхідну кількість слухачів?

– За планом ми мали набрати 120 ветеранів, це вже другий проект, який реалізує наша громадська організація, в першому ми навчали ветеранів кібербезпеки за підтримки IREX. Тоді ми помітили, що частина учасників не доходить до кінця курсу, тому

Питання реінтеграції та всебічної підтримки ветеранів вимагає уваги вже нині. Один з таких кроків назустріч нашим захисникам і захисницям – проект «Перекваліфікація ветеранів для муніципальних центрів надання адміністративних послуг та ІТ-ролей через мережі центрів компетенцій». Ця ініціатива ГО «Наукова асоціація кібербезпеки України» спрямована на покращання цифрових і підприємницьких навичок й сприяння професійному розвитку ветеранів і їхньому поверненню у цивільне життя. Про реалізацію проекту АрміяІnform розповіла менеджер Марина Євдокименко.

що повертаються до лав ЗСУ. Тож ми цього разу набрали більше учасників.

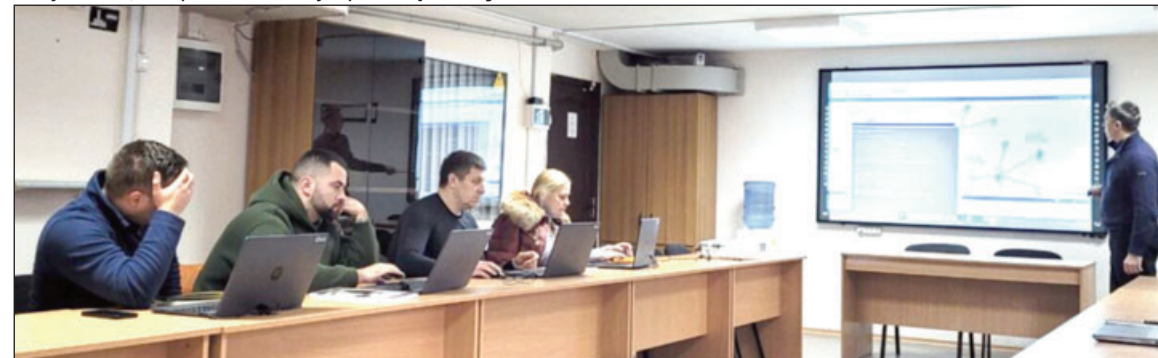
– Чому саме інформаційні технології? Це престижно, але не кожному під силу.

– Сфера ІТ приваблює багатьох, адже в цій галузі високі зарплати, однак ми застерігаємо наших учасників не плекати марних сподівань. Знайти своє місце в такій галузі досить складно, потрібно багато працювати, і так само постійно вчитися. Крім того, ринок досить нестабільний, відбуваються скорочення. Зокрема, тому ми звернули увагу на ЦНАП – як місце роботи, де активно впроваджується цифровізація.

При наборі учасників ми зіткнулися з проблемою, що ветерани часом не могли надати необхідні документи, зокрема довідку про

статус УБД, через труднощі в отриманні цього документа, який підтверджує їхній ветеранський статус. У нас спільно з Міністерством виникла ідея стажування ветеранів саме в Центрах надання адміністративних послуг, що надасть можливість набутти досвіду роботи з цифровими інструментами й послугами. Коли ветеран приходить у своїх справах до ЦНАПу, а там працює такий же, як він, ветеран, це полегшить їхню комунікацію. З іншого боку, працевлаштування в державній установі – це крок назустріч ветеранам. Попередньо наші випускники стажувалися у Міністерстві цифрової трансформації, яке націлене підтримувати ветеранів, тому в колаборації виникла ідея співпраці з ЦНАП.

– Де навчаються учасники проекту і хто їхні викладачі?



СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ БОЙОВОМУ ПОБРАТИМУ



8 ГРУДНЯ у селі Великий Кунинець Вишнівецької територіальної громади Кременецького району на Тернопільщині з військовими почесними поховали військовослужбовця взводу матеріального забезпечення дивізіону артилерійської розвідки одного з підрозділів ЗСУ, ветерана війни в Афганістані Кравчуна Анатолія Павловича.

Анатолій Кравчун народився 1 липня 1966 року. У 1986 році брав участь у бойових діях в Афганістані. З початком повномасштабного російського вторгнення добровольцем пішов на фронт і в складі свого підрозділу воював на Донеччині.

Зі слів офіцерів підрозділу, Анатолій був дуже вмілим воїном, адже мав досвід бойових дій в Афганістані, добре розбирався у техніці й завжди дбав, щоб усе було справне.

Він любив життя і ніколи не жалівся на труднощі, був щирим, добрим і товаришким.

Прийшовши у короткочасну відпустку з фронту додому, 5 грудня Анатолій Кравчун раптово помер від серцево-судинної недостатності. У нього залишилися дружина, дочка і син, який теж проходить військову службу в Збройних Силах України.

Правління Тернопільської обласної організації Української Співки ветеранів Афганістану висловлює щирі співчуття сім'ї, родині, близьким і друзям захисника України.

Світла пам'ять та Царство Небесне тобі, бойовий побратиме...

Передплата-2024

ПОБРАТИМЕ, ЦЕ НАША З ТОБОЮ ГАЗЕТА!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА
НА ПЕРІОДИЧНІ ВИДАННЯ НА 2024 РІК

Газету Української Співки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) «ТРЕТІЙ ТОСТ», де друкуються законодавчі матеріали з питань соціального захисту сімей загиблих військовослужбовців, інвалідів війни, учасників бойових дій, юридичні консультації, матеріали про життя і роботу організацій УСВА (територіальних, місцевих, районних), спогади, проза і поезія, можна передплатити у пунктах приймання передплати.

Оформити передплату з поточних місяців також завжди можна до 16 числа (включно) кожного місяця, що передує передплатному.

Мінімальний передплатний період – один місяць.

Наш індекс – 30224.

Вартість без урахування приймання передплати складає:

на місяць – 14 грн, на три місяці – 42 грн,

на шість місяців – 84 грн, на рік – 168 грн.

Підтримуйте газету воїнів-інтернаціоналістів «Третій тост» своєчасною передплатою.

ПРЕС-СЛУЖБА УСВА.

Спорт

РОСТУТЬ ЮНІ КОЗАКИ

167 найкращих спортсменів з восьми спортивних організацій взяли участь у чемпіонаті Луцька з козацького двобою пам'яті полеглих воїнів – Героїв російсько-української війни.

ГОЛОВНИМИ організаторами змагань виступили: департамент молоді і спорту Луцької міської ради, Волинська обласна організація УСВА, Луцький національний технічний університет і Федерація козацького двобою міста.

Під час церемонії відкриття із вітальним словом виступила ректор ЛНТУ Ірина Вахович, бажаючи сили й сміливості, патріотизму й перемоги юним спортсменам: «Я дуже рада вас усіх бачити у стінах Луцького національного технічного університету. Будьте сильними, сміливими, вимагайте від себе більшого і нехай сьогодні кожен з вас переможе сам себе».

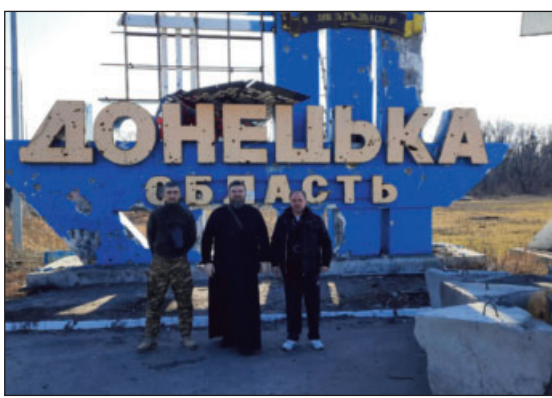
«Ми непереможні і незламні. Чимало хто із спортсменів, представників бойових мистецтв, загинули на війні... Бажаю вам бути переможцями,

здобути новий досвід, вірити в себе і завжди мати в серці Україну», наголосив директор департаменту молоді і спорту Луцької міської ради Володимир Захожий.

Побажав молоді бути надійними, цінувати і любити Батьківщину, своїх батьків і завжди бути готовими до захисту рідної країни голова Волинської обласної організації УСВА Григорій Павлович.

Організаторів спортивного свята нагороджено Подяками за розвиток спорту.

Під час поєдинків свої сили продемонстрували спортсмени обласного клубу рукопашного бою «Магістр», регіонального клубу рукопашного бою «Інсайт», регіонального клубу бойових мистецтв «Прайд», клубу спортивного карате «Волинь», бійцівського клубу «Бушидо», спортивних клубів «Фенікс» і «Форма», клубу козацьких бойових мистецтв «Герць».



МИРНИМ НЕБОМ БЛАГОСЛОВИТЬСЯ РІДНА УКРАЇНА

У тісній співпраці ветеранського активу УСВА і церковної громади Воскресенського храму пам'яті загиблим та ветеранам Афганістану організовано, придбано й передано на потреби Сил оборони України автомобілі, генератори, тепловізори, ліки і засоби домедичної тактичної допомоги.

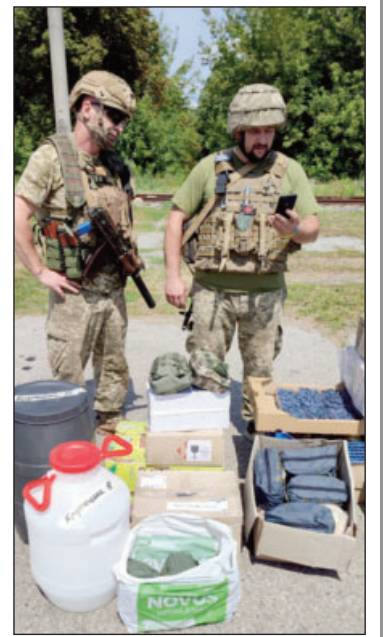
НА ТЕРИТОРІЇ храму для мобілізації громадянської підтримки захисників України проводяться благодійні ярмарки та літературні вечори. Люди різних професій, зайнятостей і вподобань єдналися в багатому підтримати наших воїнів.

Доземний уклін всім, хто не словом, а ділом виконує Біблійну заповідь про любов до ближнього. Хай молитви і надії у дні Різдва Христового принесуть до усіх наших родин мир і взаєморозуміння, здоров'я та добробут.

Хай Ангели Божі, котрі славословили Христа у Вифлеємі, оберігають наших воїнів та їхні родини. А Матір Божа хай огорне Своїм Покровом кожну сироту, вдову та згорьовану матір.

Хай милістю Божою будуть покриті дні прийдешнього 2024 року і мирним небом хай благословиться рідна Україна!

Сергій ЮЩИК,
настоятель храму, проректор
Київської духовної академії і семінарії.



ПОДІЛИЛИСЯ СВОЄЮ ДОБРОТОЮ



Команда наших волонтерів вкотре об'єдналася, аби підтримати воїнів. Отець Федір Вересюк, отець Данило Ярошук, Олександр Анатолійович та представниця громадської організації «МЕЗОНЖ ДЕЛАСКА ПЕ» з Кам'янець-Подільського Ірина Сорочинська здійснили гуманітарну поїздку на Херсонщину.

НЕБАЙДУЖІ шепетівчани та жителі прилеглих сіл вкотре охоче поділилися своєю добротою. Хтось приносив випічку, хліб, консервацію, мед, хтось чай, каву, цукерки, каші, окопні свічки, дизельне паливо, Шепетівська спілка ветеранів Афганістану надала маскувальні сітки, печиво тощо. Також прихожанами храму

скові. Загалом було зібрано два вантажних буси продуктів. З великою вдячністю нас зустріли наші захисники, яким дуже важливо знати, що про них пам'ятають та піклуються, моляться та допомагають.

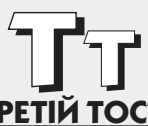
Цього разу наша команда також відвідала Первомайське, Ромашкове та Білозерку, де роздали людям продуктові набори.

З нетерпінням на волонтерів чекали і діти, для яких шепетівчани передали іграшки та солодощі.

Майже кожен запрошував до себе в гості, хотів чимось пригостити, відкрити серце та поділитися своєю історією.

Щиро вдячні усім, хто хоч трішечки долучився до збору гуманітарної допомоги.

Володимир ПИПІЧ,
член Шепетівської СВА.



ТРЕТІЙ ТОСТ

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 839 від 18.07.1994 р.

Газета заснована у липні 1991 року

ЗАСНОВНИК: УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ВЕТЕРАНІВ
АФГАНІСТАНУ (ВОЇНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ)

РЕДАКЦІЯ НЕ ЗАВЖДИ ПОДІЛЯЄ ПОЗИЦІЮ АВТОРІВ І НЕ МАЄ МОЖЛИВОСТІ ПОВЕРТАТИ РУКОПИСИ. ЛИСТУВАННЯ З ЧИТАЧАМИ – НА СТОРІНКАХ ГАЗЕТИ. ЗА ТОЧНІСТЬ І ДОСТОВІРНІСТЬ ВИКЛАДЕНИХ ФАКТІВ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕСЕ АВТОР.

НАША АДРЕСА:
01054, М. КИЇВ, ВУЛ. ЯРОСЛАВІВ ВАЛ, 36Е.
ТЕЛ. 272-47-45, ФАКС 272-50-42.
E-MAIL: USVA2007@UKR.NET
САЙТ: WWW.USVA.ORG.UA

ГАЗЕТУ ВІДДРУКОВАНО У ДРУКАРНІ
ФОП КЛЮЧУК С. М., МІСТО ЧЕРНІВЦІ,
ВУЛ. ЗАВОДСЬКА, 37.
Тираж 2000. Зам. 1255.
ІНДЕКС 30224.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ